

smysl, že rámová pila byla tím prohlášena za jakýsi tovární nebo jemu podobný podnik živnostenský, který by byl vyloučen z působnosti tohoto zákona. I když se zavedením motorického pohonu nová rámová pila stala nezávislou na vodní síle mlýna, zůstala nadále částí mlýna, s ním související, jak tomu bylo i při staré pile kruhové, ovšem že částí dle zásad nynějšího technického pokroku jinak a lépe vypravenou. Zákon o nezbytných cestách, jak z §§ 1 a 23 a jejich motivů vyplývá, připouští zřízení nezbytné cesty nejen tam, kde jest jí třeba k řádnému užívání nemovitosti, nýbrž i tam, kde je třeba, aby výnosnost nemovitosti té byla zvýšena. Byla-li tedy dřívější pila kruhová vlivem nynějších složitých hospodářských poměrů k docilení větší výkonnosti a prosperity přetvořena na pilu rámovou, není důvodu vlastníkům odeprítí právo na zřízení cesty, jež se stala pro ni nutnou a nezbytnou. Zákon o nezbytných cestách povstal nezadržitelným právním vývojem, zejména pod vlivem novodobých názorů na nedotknutelnost soukromého vlastnictví a na zásady práva sousedského a měl odpomoci právním potřebám, jež nebylo by lze k těžké újmě stran uspokojiti, kdyby se bylo setrvalo strnule na výlučnosti soukromého práva vlastnického; v tomto duchu moderního vývoje práva, který v motivech zákona došel náležitého výrazu, musí se nésti i jeho používání a z úvah právě uvedených vyplývá, že ze smyslu a účelu zákona nepodávají se nižádné oprávněné pochybnosti proti přípustnosti návrhu odpůrců na zřízení nezbytné cesty.

Čís. 7179.

Zbavení svéprávnosti (cís. nařízení ze dne 28. června 1916, čís. 207 ř. zák.).

Nejbližší příbuzní osoby, zbavené svéprávnosti, jsou v zájmu chráněnce oprávněni k rekursu do usnesení o ustanovení podpůrce.

(Rozh. ze dne 23. června 1927, R I 459/27.)

Do usnesení prvního soudu, jímž byl Josef S. ustanoven Josef B-ovi podpůrcem, podali rekurs sourozenci Josefa B-a. Rekursní soud rekurs odmítl. Důvody: Stěžovatelé odporují tomu, by Josef S. byl ustanoven za nového podpůrce, poněvadž podle jejich mínění nemá potřebných vlastností, by hájil náležitě zájmy znesvéprávněného Josefa B-a. Ustanovení podpůrce jest věcí řízení nesporného. Podle § 9 nesp. říz. může si do opatření soudu ve věcech nesporných stěžovati ten, kdo se opatřením tím cítí stíženým, což předpokládá, by stěžovateli z opatření nesporného soudu vzešla neb alespoň hrozila majetková újma nebo jiná újma na jeho zákonem chráněných právech. Znesvéprávněný Josef B. jest bezdětným vdovcem. Stěžovatelé jsou sourozenci znesvéprávněného a nepřisluší jim po zákonu právní nárok ani na nutnou výživu (§§ 139, 141, 143 a 154 obč. zák.), ani na povinný podíl dědický (§ 762 obč. zák.), jak tomu jest u dětí a rodičů; stěžovatelé netvrdí ani, že jejich právům snad smluvně nabytým hrozila újma. Podle toho chybí stě-

žovatelům ve smyslu zákona oprávnění ku stížnosti, pročež jejich stížnost bylo odmítnouti.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by o rekursu znovu rozhodl bez ohledu na důvod, pro nějž jej odmítl.

D ů v o d y:

Stěžovatelé vytýkají právem, že rekursní soud jim odpírá oprávnění ku stížnosti. Podle § 4 řádu o zbavení svéprávnosti je ten, kdo byl částečně zbaven svéprávnosti na roveň dospělému nezletilci a obdrží podpůrce. Podle § 7 není opatrovnický soud při výběru podpůrce vázán přednostními právy jinak stanovenými (§ 196—198, 259 a 281 obč. zák.). Avšak přes toto ustanovení nelze nejbližším příbuzným, v tomto případě sourozencům chráněnce, odpírati oprávnění ke stížnosti do ustanovení podpůrce. Neměli by sice práva ku stížnosti z důvodu vlastního zájmu, ale oprávnění toto poskytuje jim zájem samého chráněnce, jak nejvyšší soud odůvodnil již v podobném případě v rozhodnutí čís. 3967 sb. n. s. Již §§ 26, 38 a 49 řádu o zbavení svéprávnosti dávají nejbližším příbuzným tam uvedeným právo navrhnouti zbavení svéprávnosti, podati odpor proti usnesením podle § 37 a stěžovati si do rozhodnutí sborového soudu o odporu. Nelze seznati, proč by těmto nejbližším příbuzným nemělo býti přiznáno právo stížnosti, když se ustanovuje podpůrce. Vždyť sama praktická potřeba vyžaduje, by někomu vedle opatrovance, jenž své věci řádně opatřiti nemůže, příslušela kontrola podpůrce, právo stěžovati si do jeho zákroků a oznámiti je soudu, ovšem toliko v zájmu samého chráněnce. Tedy přes to, že řádem o zbavení svéprávnosti bylo zrušeno ustanovení o přednostním právu nejbližších příbuzných na vedení opatrovnictva nebo podpory, plyne oprávnění jejich k rekursu z ustanovení občanského zákona, podle nichž zákon při rozhodování o osobních věcech chráněncových nejbližším příbuzným dopřává jistý vliv na řízení ve prospěch chráněnce. Nařizuje na příklad v § 251 a 252 obč. zák. jejich výsledk, oni mohou se dovolati pomoci soudu, když otec zneužívá moci otcovské nebo výchova nezletilce jest zanedbávána (§§ 178 a 217 obč. zák.). Soud může vyslechnouti nejbližší příbuzné ve všech věcech poručenských (§ 185 nesp. říz.) a má je vyslechnouti při vyřízení účtu poručenského (§ 203 a 219 nesp. říz.). Z uvedených míst zákona lze tedy dovoditi zásadu, že nejbližší příbuzní, pokud se jedná o zájem chráněnce, mohou podati rekurs do usnesení o ustanovení podpůrce (§ 7 zákona o zbavení svéprávnosti). Proto bylo stížnosti vyhověti a naříditi, jak se stalo.

Čís. 7180.

Sborový soud první stolice příslušný k odhadu nemovitostí zapsaných v zemských deskách, nemůže přenést celé úřední jednání na okresní soud. Konečné usnesení jest vyhraženo sborovému soudu první stolice,